

Høringssvar fra organisasjonen Gjenreis Kystnorge på forslag til endring av forskrift av 12. september 2003 nr 1131, om leveringsplikt for fartøy med torsketrållatelse.

Vi takker først for at vi ble akseptert som høringsinstans, og vi ønsker å fremlegge våre argumenter knyttet til viktigheten av tilførsel av trålfanget fisk som supplement til råstoffet som blir levert fra kystflåten.

Først litt historikk: Vi har tatt utgangspunkt i slik situasjonen var i 1978. Dette året var det 36 ferskfisktrålere som leverte fisk til landanlegg i Finnmark. De fleste av disse trålerne hadde fått torsketrållatelse for at råstoffet skulle leveres fersk på land til produksjon på ulike landanlegg. Dette bidro, sammen med leveranser fra kystflåten, til at fiskeindustriane hadde jevn tilgang på råstoff. Dette var viktig både ved at dette sikret trygge og forutsigbare arbeidsplasser i industrien, og leveringsdyktighet til markedene både i Norge, andre markeder i Europa og USA.

I Troms var det samtidig 56 trålere som i hovedsak leverte fersk råstoff til landanlegg. I Nordland var det samtidig 26 stortrålere og flere mindre, såkalte småtrålere. Disse leverte også i hovedsak fersk fisk til landanlegg.

Så vidt vi kjenner til er det i dag 2 ferskfisktrålere igjen i Finnmark, 1 leverer i Båtsfjord og 1 leverer til Hammerfest. Stort sett er det i dag samme situasjonen, mht landing av fersk fisk til landanlegg, i Troms og Nordland.

De politiske vedtak fra ulike regjeringer har altså medført at kysten av Nordnorge er frarømt muligheten til jevn tilførsel av råstoff. Dette har igjen medført at veldig mange kystsamfunn som hadde viktige arbeidsplasser, i hovedsak kvinnearbeidsplasser, i dag står igjen som de store taperne. Kystsamfunn er lagt øde, og bedriftene står der uten aktivitet som følge av ulike regjeringers vedtatte politikk. Et politisk vedtak står som kjent til et nytt politisk vedtak er fattet. Det er altså fullt mulig for enhver norsk regjering å gjøre noe med dette, hvis regjeringen mener at det er viktig med arbeidsplasser på kysten av Norge.

I tillegg til at mange tusen arbeidsplasser er fjernet har flere regjeringer brutt landets lover. Folk flest har en oppfatning av at man skal følge landets lover, og da er det svært alvorlig at den Norske Stat v/ diverse regjeringer har drevet systematisk lovbrudd. Konsekvensene av dette er at arbeidsplasser er borte, og egenkapitalen til folket på kysten, som en stor del vært knyttet til verdien av boliger er gått tapt. Når arbeidsplasser blir fjernet i dette enorme omfanget, blir også prisen på boliger svært lav i forhold til hva det koster å bygge en bolig. Ingen vil kjøpe en bolig når de ikke har inntekt fra sitt arbeid for å betjene sine lån. Boligens verdi blir derfor svært lav, og egenkapitalen som er lagt i boligen er borte.

Når det gjelder statens lovbrudd bør regjeringen vært klar over hvilke lover som er brutt, men vi nevner her:

- Innst. O. nr 73 (2000-2001) Innstilling fra næringskomiteen om lov om endring i lov 3. juni 1983 nr 40 om saltvannsfiske mv. (spesielle kvoteordninger)
- Ot.prp.nr 67(1997-1998) Om lov om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven)
- Ot.prp. nr 22 (1971-1972) Om regulering av deltakelse i fisket

Sjøfarts og fiskerikomiteen har flere ganger påpekt at fiskeriressursene tilhører det Norske folk i fellesskap. Det er derfor i utgangspunktet ingen enkeltpersoner eller selskap som gis evigvarende eksklusive rettigheter til vederlagsfritt å høste av og tjene på disse ressursene, mens andre stenges ute fra å delta i fisket. Komiteen mener dette skal ligge til grunn også i fremtiden. Vi viser her til Innst.O.nr 73 (2000-2001) innstilling fra næringskomiteen om lov om endring i lov av 3. juni 1983 nr om saltvannsfiske mv (spesielle kvoteordninger).

Den vedtatte politikken til Den Norske stats regjeringer har medført at de kvoterettigheter på ferskfisktrålere, som ble gitt for å bidra til sikre arbeidsplasser på land, er blitt overført til noen få personer/selskap som ikke har overholdt leveringsplikten til landanlegg / kommuner. Det har vært en del fiskeriministere, utpekt for kortere eller lengre perioder, som har fattet beslutninger som har ført landet opp i denne forferdelige situasjonen. Det vil være vanskelig å utpeke hvem som har vært verst, men tidligere fiskeriminister Ludvigsen er høyt opp i på denne listen. Han omgjorde leveringsplikten til en tilbudsplikt. En tilbudsplikt vi i dag ser ikke fungerer.

Vår organisasjon oppfordrer derfor regjeringen til å rette opp i de overgrep som er begått mot den delen av landets befolkning som har sitt arbeid og utkomme av sitt arbeid innen hvitfisksektoren på kysten av Norge. Ordningen med tilbudsplikt legges bort, og leveringsplikten til landanlegg i kommuner som hadde fått denne viktige råstofftilgangen videreføres slikt den var ment. Når leveringsplikten ikke blir opprettholdt skal trålkonsesjonene legges tilbake på kaia!

Med vennlig hilsen

Gjenreis Kystnorge

Benn Mikalsen
Styrets leder